

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Eximii Dei Servi Alberti De Altissimis, Canonici Regularis Congregationis Lateranensis

Saracini, Paolo Emilio

Augustæ Vindelicorum

Cap. XIX. Orat pro suâ Canonicâ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37282

signis esset DEI Servus, confirmatus fuerit.

CAPUT XIX.

Orat pro suâ Canonica.

PAulatim oleum magno huic lumini defecerat, ita ut in dies adaucta eius zeli, eximiaeque charitatis flamma signum evidens esset, quod finis eius vitæ appropinquaret, cum offensas DEO illatas, uti & proximi ærumnas, à quibus nullo non die miserè afflictabatur, porro sufferre nequiret. Priusquam verò benignissimus DEUS Albertum ad suorum præmia laborum evocaret, videbatur, postremo hoc eius peregrinationis anno maximam huius Altissimi Servi sui erga dilectissimam suam Matrem S. Bartholomæi Canonica, nōsque charissimos Confratres suos manifestam facere voluisse charitatem.

Æstate obitum Alberti nostri antecedente agri multiplici grandine fuerunt infestati, ita ut pauci circumjacentis Regionis

nis pagi inde eximerentur: hinc cum nostrum S. Bartholomæi Collegium sua prædia ab se invicem disjuncta, & hinc inde dispersa habeat, sicuti fulmina, tonitrua, densissimæque nubes à ventorum impetu agitæ miseris agricultoribus ingens damnum minitabantur, spemque exoptatæ messis præcidebant, ita non minus nostris possessionibus ultimam ruinam intentabant. Quare piissimus Pater & Frater noster Albertus ad commiserationem adductus, quoties fulgura ac tonitrua eiusmodi calamitatum præcursores oculos perstringebant, aurésque pulsabant, mox ad pedes sui Salvatoris confugit, ferventissimis eundem precibus obtestatus, quatenus hanc Matrem adeo charam sibi, utpote à qua quinquaginta & amplius annis multo cum amore in charitatis ipsius sinu, acceptis ab eadem optimis serviendi Divinæ suæ Majestati rationibus enutritus fuerit, indemnem servaret ab istis tempestatibus, & conglaciatis illis lapidibus, quibus è sublimi decidentibus non validius scutum, quàm Divina accle-

clementissima eius dextera opponi nequiret.

Nemo non absque singulari consolatione secum ipse pensitaverit, quòd tunc Divina Bonitas hujus Servi sui vota semper exaudisse visa fuerit: nec enim prædia tantum, & agri nostri nullam accipere labem, sed præterea quasi manifestum hujus signum fuit, quòd instante precibus Alberto suæ erga nos misericordiæ viscera DEUS opt: aperiret: siquidem tempestates tanto furore confines nostris terras impetebant, ut miseris illis agricolis nihil superesset, nisi ut in locum messis segetum, singultus & lacrymas colligerent, cum interim agri nostræ Canonicae ne in ipsis quidem extremitatibus attingerentur, quasi confines agri limites forent stragium, quibus vicini perquam infelices consumerentur, DEI nimirum Angelo illis prohibente, ne ulterius grassarentur.

* * *

CA.